

Сім основних правил батьківської поведінки в організації навчання

- 1. Сприяйте дитячій автономності (самостійності).** Чим більше ви вимагаєте її (самостійності) в усіх сферах повсякденного життя, тим більше зможе ваша дитина працювати з почуттям відповідальності в шкільній сфері. Автономне (самостійне) навчання є тією метою, в напрямку якої ви маєте працювати, тому що самостійність є найважливішим елементом ефективного і тривалого процесу навчання. Хваліть свою дитину за самостійні дії, наприклад, за самостійне розпізнавання помилок.
- 2. Якщо ваша дитина потребує допомоги, спонукайте її до того, щоб вона сама знайшла шляхи розв'язання.** Допоможіть їй завдяки підказками, такими як, наприклад, вказівка на довідники, знаходження правил, відгадування ребусів та інше, що може привести до шляхів розв'язання. Але не подавайте саме розв'язання. Не спонукайте свою дитину тільки до одного шляху розв'язання.
- 3. Дайте своїй дитині можливість перенести знання зі школи на домашній рівень** і таким чином практично їх засвоїти.
- 4. Визнайте здобутки дитини.** Надавайте перевагу похвалі (заохоченню), а не докорам. Похвалою та заохоченням ви досягнете чогось набагато легше та краще, ніж повчанням, нагадуваннями і іншими покараннями. При похвалі звертайте увагу на те, щоб не обмежувати її критикою (дев'ять, звичайно, чудово, але без двох дурних помилок це могла б бути справжня дванадцятка). Будьте обережними в обходженні із заохоченнями (винагородами) як визнанням здобутку (ефективності).
- 5. Не ставте перед своєю дитиною надмірні вимоги.** Не робіть їх суворішими, ніж вимоги вчителів.
- 6. Будьте, як вихователь, зразком у поведінці.** Вимагайте від своєї дитини не більше, ніж від себе самого. Дитина, яка, наприклад, бачить своїх батьків, які читають, швидше сама вхопить книгу, ніж дитина, батьки якої часто сидять перед телевізором.
- 7. Говоріть, по можливості, якомога позитивніше про школу, вчителів та предмети.** Вашій дитині досить того, що вона бореться зі тими власними упередженими думками.

СПРИЯННЯ ЕФЕКТИВНІЙ САМООРГАНІЗАЦІЇ ПРИ ВИКОНАННІ ДОМАШНЬОГО ЗАВДАННЯ

Аналіз завдання: Що насправді потрібно зробити? Сформулюй це ще раз своїми словами.

Аналіз матеріалу: Що мені потрібно для виконання завдання? Що я вже маю?

Аналіз мети: До чого я прагну? Як я можу цього досягти? Від чого я можу відмовитись?

Аналіз конфлікту (протиріччя): Чому я не можу піти далі? Що мені заважає? Що я змушую змінити?

Формулювання часткових (проміжних) цілей: Який крок наступний? До цього моменту все правильно! Тепер я вже повністю організований!

Переборювання фрустрації (краху надій): Помилку можна виправити! Я буду старанно працювати!

Вимога до розподілу часу: Одна маленька перерва не може зашкодити! Я зроблю це, я маю час!

Оцінювання часткових (проміжних) результатів: Я це зробив! Мені це добре вдалося!